

Ordre de Culte del 3-7-2022
5è diumenge Pentecosta

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Sou digne, Senyor (166 CG)

Música: John J. Husband; Lletra: Àngel Cortès

Crida a la lloança: Salm 82

Himne: Vós sou, Senyor, ma fortalesa (49 CG)

Música: Georg Neumark, arm. J. S. Bach; Lletra: Artur Martorell

Lectures bíbliques: Amós 7, 7-17 i Colossencs 1, 1-14

Himne: Espíritu divino (120 HC)

Música: Melodia tradicional irlandesa; Lletra: Himne llatí del s. VII

Proclamació de la Paraula: Lluc 10, 25-37

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Resposta a la Paraula

Himne: Vós sou l'amable Salvador (65 CG)

Música: J. B. Dykes, variant A. R. Reinagle; Lletra: Benjamí Planes

Vida comunitària:

Ofrena (Interludi)

Anuncis

Himne: Que Jesús ens vessi la gràcia divina (61 CG)

Lletra: Benjamí Planes

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació: Marta López Ballalta

Música: David Melenchón

Lectures: Esther Rión

Diaques: Lluïsa Braña i Sergi Díaz

Butlletí: Samuel Fabra

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 - 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com // web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1831 - 10 de juliol de 2022

Creure i obeir. Fe i fidelitat.

Les paraules tenen diferents sentits segons les circumstàncies en què les pronunciem, i moltes vegades no en som prou conscients.

Un exemple és el verb “creure”. Quan ens referim a un nen i diem que creu, volem dir que obeeix. Quan diem als nostres fills que volem que ens creguin, estem fent servir aquest sentit. Però si l'apliquem als adults, tot pot canviar. Quan me l'aplico a mi mateix i em demano en què crec, moltes vegades no té res a veure amb l'obediència sinó en un concepte molt més abstracte, un concepte mental i d'afirmació d'una manera de pensar. Podríem dir que ens ho poden arreglar les preposicions: “creure a” i “creure en”; i això només demostra els diferents significats de la mateixa paraula. Si és així, imagineu-vos la complicació que té el traductor per copsar i transferir el sentit original del text, i més quan parlem de cultures i maneres de pensar diferents.

La idea em va venir al cap en llegir l'article d'en Marc Hernández del diumenge passat, quan es referia a la discussió teològica sobre si la fe és un lloc abstracte separat de la pràctica de les obres.

La nostra paraula “fe” deriva del llatí “fides” que ve del grec “pistis”; i té diferents significats com: confiança, fe (creença), fidelitat, compromís, demostració, veritat.

Quan a la carta als Romans (Rm 1,17), Pau diu: “*En l'evangeli es revela la justícia salvadora de Déu, en virtut de la fe i amb vista a la fe. Tal com diu l'Escriptura: Viurà el qui és just per la fe.*” està citant un text d'Habacuc (Ha 2,4). Però si anem al text del profeta trobem: *el just viurà per la seva fidelitat.* Un text escrit en el temps precedent a l'exili a Babilònia, que criticava les injustícies i el perill immi-

nent que això suposava; i temia la resposta divina a la infidelitat del seu poble.

El text que va fer servir Pau devia ser el de la Septuaginta, que era el que llegien a la seva època els de cultura hel·lènica. La traducció que ara tenim del profeta ens ve dels textos hebreus masorètics que fan servir la paraula hebrea *emunáh*, que es pot traduir tant fer “fe” com per “fidelitat”. En la manera de pensar semítica, l'abstracció no es fa servir com en la manera de pensar grega. Per això la fe com a persuasió -com a concepte únicament mental- no hi és, en la idea original. La concepció semítica de fe (*emunáh*) té a veure amb la reciprocitat entre l'aspecte receptiu: “la confiança”, i l'aspecte actiu: “la fidelitat”.

De la mateixa manera, no hauríem de dir que creiem en una cosa si no som conseqüents amb allò que diem que creiem. Un exemple: en mentalitat semítica seria impossible dir que creiem que el tabac és perjudicial, i seguir fumant; perquè seria una contradicció. Aquell que fumés no creuria que el tabac fora nociu.

Tampoc podríem dir que tenim fe quan la nostra fidelitat trontolla. No podem pensar en una fe sense fissures, si no pensem també en una fidelitat sense fissures. És diferent si ens preguntem per la nostra fe o per la nostra fidelitat.

Fe hauria de ser també, fidelitat.

Quan dic que crec en Déu, crec en Jesucrist, crec en l'Esperit Sant, a què em refereixo? Es tracta només d'una afirmació conceptual, només d'una confiança en el Déu que m'estima? O aquest “crec” significa també una activitat relacionada amb la meua fidelitat i el que això hauria de comportar?

Creure hauria de ser també, obeir.

No sé si aquesta reflexió us pot ajudar, però a mi m'ha ajudat a reconciliar-me amb el meu metodisme (tantes vegades acusat d'arminianisme).

SFM

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir al culte i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana no hem pogut fer compra pel "Chiringuito". Esperem que la propera ja ho puguem fer !!!

Gràcies per cada aportació que feu, per petita que sigui.

Com ja dèiem la setmana passada, durant el mes d'agost estarà tancat el menjador, però la botigueta seguirà en marxa. Nosaltres podem anar recollint durant tot l'estiu, perquè a partir de setembre no els falti de res.

Gràcies a tots/es per tenir aquest projecte en la ment i en les oracions. Els més desafavorits ho agraeixen.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de Youtube a les 11.00. <https://youtu.be/g6KxmE7sEpl>

CONSELL DE L'ESGÈSIA

El diumenge 17 a 2/4 de 9 tindrem el darrer consell d'aquest curs. Tractarem els temes de l'ordre del dia, i ens acomiadarem fins al setembre.